

41. møde.

Onsdag den 16. december kl. 10.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler boligministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om sanering.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Boligministeren (Hastrup): Hermed til-lader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om sanering.*

Den gældende lov trådte i kraft for kun godt et år siden, og man vil måske mene, at det er temmelig hurtigt allerede nu at fremkomme med ændringsforslag.

Hertil er imidlertid at sige, at ændringsforslagene er af praktisk, men ikke af principiel betydning, at de bygger på de erfaringer, som er indhøstet siden lovens ikraft-træden, og at det altid må være rigtigt at tage ved lære af indhøstede erfaringer, og at realkreditreformen, som blev gennemført efter saneringsloven, nødvendiggør visse ændringer i lovgivningen om saneringer.

De væsentligste ændringer i forhold til den bestående lovgivning går ud på følgende:

I overensstemmelse med et ønske fra saneringsselskaberne om en forenkling af saneringsproceduren er det foreslået, at det hidtidige krav om både en foreløbig og en endelig finansieringsplan ændres til blot én finansieringsplan. Samtidig slås det foreløbige og endelige tilsagn om statsstøtte sammen til ét tilsagn.

Det foreslås endvidere, at der gives adgang til bedre støttemuligheder til ombygninger m. v., som er påbudt i en saneringsplan. Der har hidtil kunnet ydes statsstøtte til en sådan ombygning i henhold til lov om boligbyggeri med de begrænsninger, der følger af den nye realkreditlov. Det kan under den nuværende kreditsituation være vanskeligt for private — og også for saneringsselskaberne — økonomisk at klare ombygningsudgifterne. Det er derfor fore-

slået, at der gives adgang til at yde dels midlertidige lån med karakter af byggelån til de påbudte ombygninger og dels et endeligt lån med en kort afdragstid på 10 år, for begge låns vedkommende til markedsrente.

Der foreslås også en ændring af de nu-gældende regler om afvikling af saneringslån, således at det sikres, at disse lån — bortset fra som hidtil et 20-årigt statslån til kommunen til finansiering af kommunens andel af saneringstabet — skal være afviklet senest 2 år efter saneringens afslutning. Dette vil være i god overensstemmelse med realkreditreformen.

Efter erfaringerne i en konkret saneringssag stilles der forslag om, at de private grundejere, der rammes af en saneringsplan, skal have oplysning om deres retsstilling.

Efter ønske fra A/S Grundejernes Saneringsselskab foreslås der nogle bestemmelser om, at den sanerende kommune eller saneringsselskab får fortrinsret til at leje ledigblevne lejligheder i ejendomme, der er omfattet af en godkendt saneringsplan. Bestemmelserne skulle lette genhusningen og i øvrigt muliggøre midlertidig udleje til f. eks. enlige under uddannelse eller gæstearbejdere.

Disse ændringer er i sig selv ikke særlig væsentlige, om end regeringen må anse dem for at være et nødvendigt led i bestræbelserne for at fremme saneringen i vort samfund.

Saneringen stiller os imidlertid over for opgaver, der er så væsentlige, at det er af betydning, at folketinget hyppigt og bedst muligt engagerer sig i hele problematikken omkring disse opgavers løsning.

Jeg vil derfor gerne benytte lejligheden til at give det høje ting en redegørelse for udviklingen, siden saneringsreformen blev vedtaget.

En af de vigtigste nydannelser ved loven bestod i, at den skabte grundlag for oprettelsen af særlige saneringsselskaber, som — ved siden af og i samarbejde med kommunerne — kunne påtage sig den opgave at planlægge og gennemføre saneringer. Herved er der åbnet mulighed for, at saneringsopgaven kan koncentreres i en særlig administration, som alene har løsningen af denne opgave til formål, og som kan koordinere alle bestræbelser i så hen-